

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 6 lipca 2017 r. – Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i in.

(Sprawa C-408/17)

(2017/C 338/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enel Energia SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „ratio” dyrektywy „ogólnej” 2005/29/WE⁽¹⁾, rozumianej jako „siatka zabezpieczająca” dla ochrony konsumentów, jak też w szczególności jej motyw 10, art. 3 ust. 4 i art. 5 ust. 3 sprzeciwiają się normie krajowej, która sprowadza ocenę poszanowania konkretnych obowiązków przewidzianych w dyrektywach sektorowych 2009/72/WE⁽²⁾ i 2009/73/WE⁽³⁾ dla ochrony użytkowników w ramach stosowania dyrektywy ogólnej 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych, wykluczając w konsekwencji interwencję organu sektorowego – w niniejszym wypadku AEEGSI – mającą na celu zwalczanie naruszeń dyrektywy sektorowej w każdym wypadku, w którym naruszenie mogłoby stanowić również nieprawidłową lub nieuczciwą praktykę handlową?
- 2) Czy zasadę *lex specialis*, o której mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2005/29/WE, należy postrzegać jako zasadę regulującą stosunki między uregulowaniami (uregulowanie ogólne i uregulowanie sektorowe) czy jako regulującą stosunki między normami (normy ogólne i normy szczególne) lub też stosunki między niezależnymi organami powołanymi do regulacji i monitorowania danych sektorów?
- 3) Czy pojęcie „kolizji” w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2005/29/WE można uznać za spełnione tylko w wypadku radykalnej sprzeczności między przepisami dotyczącymi nieuczciwych praktyk handlowych i innymi normami prawa Unii, które regulują szczególne aspekty praktyk handlowych, czy też wystarczy, by rozpatrywane normy ustanawiały regulację różniącą się od uregulowania dotyczącego nieuczciwych praktyk handlowych, która prowadzi do kolizji norm w odniesieniu do danego stanu faktycznego?
- 4) Czy pojęcie przepisów prawnych Wspólnoty, o którym mowa w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2005/29/WE, odnosi się tylko do przepisów zawartych w rozporządzeniach i dyrektywach europejskich oraz przepisów bezpośrednio ich transponujących czy też obejmuje również przepisy ustawowe i wykonawcze wdrażające zasady prawa europejskiego?
- 5) Czy zasada *lex specialis*, przewidziana w motywie 10 i w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2005/29/WE, oraz art. 37 dyrektywy 2009/72/WE i art. 41 dyrektywy 2009/73/WE sprzeciwiają się interpretacji odpowiednich krajowych przepisów transponujących w ten sposób, że w każdym wypadku, w którym w sektorze reglamentowanym, który podlega sektorowemu reżimowi prawa ochrony konsumentów przyznającemu uprawnienia regulacyjne i uprawnienia do nakładania kar organowi sektorowemu, wystąpi zachowanie objęte pojęciem „praktyki agresywnej” w rozumieniu art. 8 i 9 dyrektywy 2005/29/WE lub „agresywnej w każdych okolicznościach” w rozumieniu załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE, ma zawsze zastosowanie uregulowanie ogólne dotyczące nieuczciwych praktyk i to również wtedy, gdy istnieje uregulowanie sektorowe przyjęte dla ochrony (tychże) konsumentów i oparte na przepisach prawa Unii, które w sposób wyczerpujący reguluje wspomniane „praktyki agresywne” i „agresywne w każdych okolicznościach” lub w każdym razie „praktyki nieprawidłowe lub nieuczciwe”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211, s. 94).